

**Oświadczenie
Prezydium Konferencji Episkopatu Polski
w sprawie Konwencji Stambulskiej**

Wobec toczącej się aktualnie w naszym kraju debaty na temat utrzymania w mocy lub wypowiedzenia przyjętej dnia 11 maja 2011 roku w Istambule „Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej”, zwanej powszechnie Konwencją Stambulską, pragniemy niniejszym przypomnieć, że w tej sprawie zgodne stanowisko przyjęło już zgromadzenie biskupów Europy Środkowej, którzy wezwali do odrzucenia tego dokumentu.

Równocześnie z uznaniem przyjmujemy powstanie społecznej inicjatywy ustawodawczej na rzecz wypowiedzenia Konwencji Stambulskiej i zastąpienia jej Międzynarodową Konwencją Praw Rodziny, zachęcając do wspierania tej akcji.

Całkowicie słusznie Konwencja Stambulska pragnie walczyć z dyskryminacjami wynikającymi z różnicy płci (ang. *sex*, franc. *sexe*), czyli biologicznych różnic między kobietą a mężczyzną. Jednakże obok tego Konwencja wprowadza elementy ideologii *gender*, mówiąc o konieczności zwalczania różnego rodzaju dyskryminacji związanych z *gender* (franc. *genre*). Wielokrotnie występujące w tym dokumencie pojęcie *gender* – tłumaczone na język polski jako „płeć społeczno-kulturowa” – oznacza, według Konwencji, „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla kobiet lub mężczyzn” (por. Konwencja Stambulska, art. 3 lit. c).

Co więcej, w Konwencji Stambulskiej jest mowa również o tym, że jedną z przyczyn przemocy wobec kobiet i przemocy domowej jest religia i tradycja (por. tamże, art. 12 ust. 5). Dlatego też Konwencja domaga się od państw ją przyjmujących, aby promowały „zmianę społecznych i kulturowych wzorców zachowań kobiet i mężczyzn w celu wykorzenia uprzedzeń, zwyczajów, tradycji oraz innych praktyk opartych na idei niższości kobiet lub na stereotypowych rolach kobiet i mężczyzn” (por. tamże, art. 12 ust. 1), oraz aby wprowadziły „do programów nauczania na wszystkich etapach edukacji (...) treści dotyczące równości kobiet i mężczyzn [a także] niestereotypowych ról społeczno-kulturowych” (por. tamże, art. 14 ust. 1).

Tymczasem małżeństwo, czyli trwałe związki kobiety i mężczyzny, oraz ich dopełniające się role: macierzyństwo i ojcostwo, które stanowią również polskie wartości konstytucyjne, nie są

stereotypami kulturowymi, ale fundamentem życia człowieka i społeczeństwa, zgodnie z wolą samego Stwórcy (por. Rdz 1, 27-28).

Wspieramy również – i zachęcamy, aby wspierać – wszelkie zmiany w polskim prawie karnym, które służą jeszcze większej ochronie i bezpieczeństwu życia rodzinnego. Przypominamy, że głównymi źródłami kryzysowych zjawisk w życiu rodzinnym, przechodzących niekiedy w patologię i przemoc, są: alkoholizm, narkomania i inne uzależnienia, a także pornografizacja kultury masowej oraz związane z nią uprzedmiotowienie kobiety i dehumanizacja życia seksualnego.

✠ **Stanisław Gądecki**

*Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski
Wiceprzewodniczący Rady Konferencji
Episkopatów Europy (CCEE)*

✠ **Artur G. Miziński**

*Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski*

✠ **Marek Jędraszewski**

*Arcybiskup Metropolita Krakowski
Zastępca Przewodniczącego
Konferencji Episkopatu Polski*

Warszawa, dnia 17 września 2020 roku